

15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

Νικήτα μεγαλομάρτυρος (†372). Φιλοθέου όσιου (ι' αϊ.), Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μίμων μάρτυρος, Βησσαρίωνος Λαρίσης, Συμεών Θεσσαλονίκης (†1429), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ Κρητός (†1811).

ᾠχος δ'. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{1}{2}$ ε υ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

$\frac{1}{2}$ ε
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{1}{2}$ ε υ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

$\frac{1}{2}$ ε
ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πο ρ ρι ι ψα σαι
τοις Α πο στο λους κω χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ θ με νος και
το σον φυ λα α ττων δι α τ ε σταυ ρου σ ε πο ο λι ι
τε ευ μα α α α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ♯ Δι - θ

Α να βλε ψα σαι του τα φου την ει σο δον και
την φλο γα του Αγ γε λου μη φε ρου σαι αι μυ ρο φο

ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσσαι ^Δ α ρα ε κλα
 πη ο τω λη στη α νοι ξασπα ρα δει σον ^ε α ρα η γε
 ρθη ο και προ πα θς κη ρυ ξαστην ε γερ σιν ^ε α λη
 θως α νε στη Χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε
 χωνζω ην και α να στα σιν ^ε

^ε Ηχος $\frac{4}{2}$ Δι ο

Δόξα.

Εκου σι α σου ουβου λη Σταυ ρον υ πε μεινας Σω
 τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
 τοι ^Δ τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε νον
^ε ο θεν δεσ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα να τος
 δει νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το ^ε και οι εν Α δη
 α παν τες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει
 σου ^ε Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της
 με νων εις τους αι ω ω ω ω νας ^Δ

Και νυν. Τῆς ἐορτῆς.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Tου Σταυρου σου το ξυλον προσκυνου μεν Φιλανθρω
 πε ^Δ _Ω οτι εν αυτω προσηλωωθης η ζωη η των α
 παντων ^π ₉ Παραδεισον η νεωξας Σωτηρ ^Δ _Ω τω πιστει
 προσελθον ^π ₉ τισοιληστη ^π ₉ και τρυφηης κατηξι
 ωωθη ομολογων σοι μνησθη τι μου Κυριε ^π ₉
 δε εξαιωσ περ εκεινον και ημας ^Δ _Ω κραυγαζοντας
 ημαρτομεν παντες τη ευσπλαγχνια σου μηυπε
 ριιδησημας ^π ₉

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^Δ _Ω Δι-Θ

Aνεστησως αθανατος απο του Αδου Σω
 τηρ συνηγειρας τον κοσμον σου τη Αναστασει τη
 ση Χριστε ο Θεος ημων ^ε _ϛ εθραυσας ενισχυι του
 θανατου το κρατος εδειξας ελεημον την Α
 ναστασιν πασι ^ε _ϛ διοσε και δοξαζομεν μονεφι
 λανθρωπε ^ε _ϛ

Ἦχος ^Δ _Ω Δι-Θ

Δόξα.

Εκ των ανωκαατελωντων υψωματα των Γαβρι
ηλ και τη πετρα προσελων ενθα η πετρα της ζω
ης λευχειμων ανεκραυγαζεταις κλαιου ου ου
σαις πανσαθε υμεις της θρηνωδους κραυγης εχου
σαι αι το ευσυμπαθη τον ον γαρ ζητει τε
κλαιου ουσαι θαρσει τε ως αληθως εξεγη η γε ερ
ται αι διο ο βο ααα τε τοις Ααποστοοο
λοις ο τι ανεστη ο Κυυριος

Και νυν. Της εορτης.

Τον Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ἹΚε Ϟ

Απλωσας εν Σταυρωτας παλαμας Οι κτιμον
τα εθνη τα μακραν αποσγεγο νοτα σου
νη γαγεςδοξα αζειν σε την πολλην αγαθοοτη
τα αλλεπιιβλεπον επι την σην κληροχιαν
και καταβαλετς καθημων πολεμις Σταυ
ρωτω τιμιωσ

Ευλογητάρια αναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινου.

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τ ων α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη
ο ρω ω ων σε ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε

ε ε ε ντα τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ
ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ
α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τ ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι
μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε
ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ^{u q}

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^{u q}

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

^{v' 22} προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς σαι ^{u q}

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε ^{v' 22} θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε ^{u q}

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^{u q}

Mυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θσ ς ς ς σαι ^{v' 22} προς το μνη η μα σθ Σω

ω ω ω τερ ^{u q} ε νη χσν το αγ γε ε ε λσ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νσ ^{v' 22} τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τδ μνη η μα τος ^u₉

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^u₉

Π ρο σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τδ τδ

Υι ο ο ο ον τε ^v₂₂ και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα ^u₉ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α ^v₂₂ συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ^u₉ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ^u₉

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τδς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ^u₉

Ζ ω ο δο την τε κδ δ δ σα τον Α δα μι α

μαρ τι ι ι ι ι ας ^v₂₂ ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε ^u₉ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ^v₂₂ ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ

σὰρ κω θεὶ εἰς Θεὸς καὶ ἀνθρώπος ^{u q}

A λλη λυ ἰ α Ἀ λλη λυ ἰ α ^{v' 22} Α

λλη λυ ἰ α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος ^{u q}

Τὸ τρίτον.

A λλη λυ ἰ α Ἀ λλη λυ ἰ α ^{v' 22} Α

λλη λυ ἰ ἰ α α δο ο ξα σοι ο Θε ^{1/χ}

ο ο ο ο ος ^{u q}

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̄ϛ Κε ϕ

E υ λο γη τος εἰ Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σὰ ^{u q}

T ων Ἀ γγε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα ^{u q} τὰ θα να α

τὰ δε Σω ω τερ την ἰ σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Ἀ δαμ ε γει ραν τα ^{u q} και εξ α δα

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσ αι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυροφοοροι γυναικες με τα μυρω
ελθσαι προς το μνημα σου σωτηρ εν η χσδν
το Αγγε ελθ προσ αυτα ασφθε γγο με εν τι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε ως Θεος
γαρ εξα νε εστη τμνη η μαατος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Προσκυνησμεν Πατερα και τον τσδτ
Υιον τε και το Ααγιον Πνευμα την αγιι
αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συν τοις
Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος Α
γιος ει Κυρι ιε

Και νυν και αι και εις τας αιωνων
αιωνων αμην

Ζωοδοοτην τε κσδσα ελυτρωσω Παρ
θε εν τον Αδαμα μαρτιας χαρμονην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρωω πος ^υ₉

A λλη λσ ι̇ α A λλη λσ ι̇ α ^{ν'}₂₂ A λλη λσ
 ι̇ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λσ ι̇ α A λλη λσ ι̇ α ^{ν'}₂₂ A λλη
 λσ σ ι̇ ι̇ α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηται Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^λ₂₂ Βου ^ς

Ἀντίφωνον Α

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
 θη ^ε₂₂ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ^ε₂₂

O ι μι σουν τες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορτος γαρ πυρι εσεσθε απεξηραμ

μενοι

Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι και νυν και αει και εις τους αιωνας των αι

ωνων αμην

Αγιω Πνευματι πασα ψυχη ζωουται

και καθαροσει υψουται λαμπρυνεται τη Τρια

δικη Μονα αδιερο κρυφίως

Ἀντίφωνον Β

Εκεκραξαι Κυριε θεομωσ εκβαα

θους ψυχης μου καμοι γενεσθω προς υπακοην τα

θειαι σου ωωτα

Επι τον Κυριον ελπιιδας τις κεκτη

μενος υψηλοτερος εστι παντων των λυπουουν

των

Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι ^ε_{7x} Και νυν και α ^χ ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_{7x}

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα

α ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι

ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ^ε_{7x}

Ἀντίφωνον Γ

H καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω ^ε_{7x} και

ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα

μαι ζη λι αν ^ε_{7x}

E πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στοργην ^ε_{7x}

ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φιλ τρον χρε ω στου

μεν ^ε_{7x}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευμα

τι ^ε_{7x} Και νυν και α ^χ ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_{7x}

A γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος ^ε_{7x}

θεωρίας και σοφίας ^π παντα γαρ εν τουτω τα
 πατρωα δογματα ο Λογος εκκαλυπτει ^ε
 Προκείμενον.

A να στα Κυριε βοηθησον ημιν και λυ
 τρωσαι ημας ^Δ ενεκ της δοξης του ονομα
 τος σου ^ε

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες
 ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν,
 ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

A να στα Κυριε βοηθησον ημιν και λυ
 τρωσαι ημας ^Δ ενεκ της δοξης του ονομα
 τος σου ^ε

Στίχος: Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς
 μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

A να στα Κυριε βοηθησον ημιν και λυτρω
 σαι ημας ^ε ενεκ της δοξης του ονομα το
 ο ος σου ου ου ου ^ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον **ε**

Στίχ. Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η **ζ'** πα σα τον

Κυ ρι **χ** ο ο ον **Δ**

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἄρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωὶ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ,

προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ
οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ
ἤλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρωων σθ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδὸν γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην, καὶ ἐν
ἀμαρτιῶν ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου

Ιδὸν γὰρ ἀληθεύσας ἀπαθήσασθα ἀ
δελφὰ καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σέδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδὸν ὄφθαλμοὶ γὰρ ἀληθῆ
θεύσας ἀπαθήσασθα ἀδελφὰ
καὶ αἰτὰ κρυφία τῆς σοφίας
σέδηλωσασθα ἀ
ἀμαρτιῶν ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου

Ὁ ἀρχιερέως.

Εἰς πολλὰ ἐπέσποτα

Πάντι ἐμὲ σώσω καὶ καθάρισήσονται
μαὶ πλυνθῶμαι καὶ ὑπερχεινῶμαι λευκανθήσονται

Aκου τι εις μοι αγαλιασιν και ευφρο
συνην αγαλιασονται ο στεα τεταπεινω με
να

Aποσρεψον το προσωπον σαποτων α
μαρτιων μη και πασαστας ανομιασηξαιλει
ψον

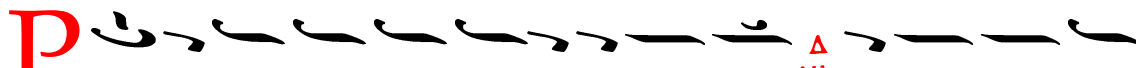

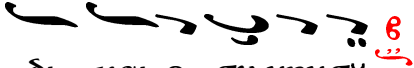
Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθεσ εγ και νισον εν τοις εγκαιτοις
μη

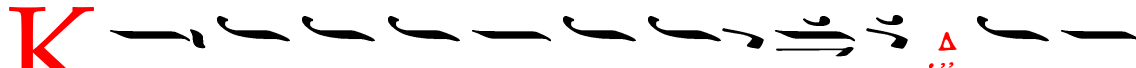
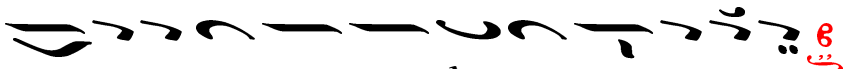
Mη απορριψησ με απο τα προσωπα σα και
το Πνευμα σα το αγιον μη αντανελησ απε
μη

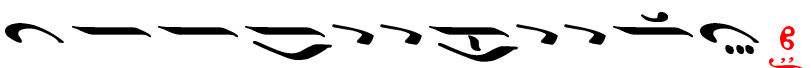
Aποδος μοι την αγαλιασιν του σωτη
ριου σα και πνευμα τη γεμονικωστηριξον
με

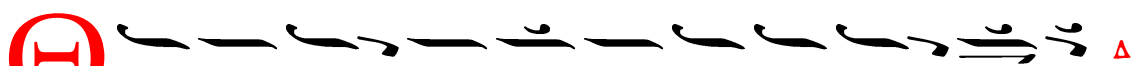
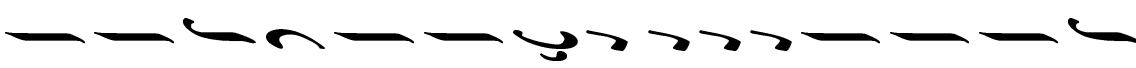

Διδαξω ανους τας οδους σα και ασε

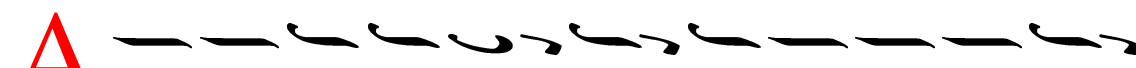
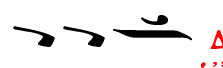
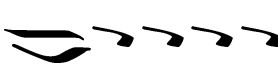

βεις ε πι σε ε πι στρεψι

Pυσαι με εξ αι ματων ο Θε ος
σω τη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μα την
δι και ο συ νηνσθ

Kυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις
στο μα μα α να γ γε λει την αι νε σινσθ

Oτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Hυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τρι με νον
καρ δι αν συν τε τρι με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Aγα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ
σα λημ

Tο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω ναςτων αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

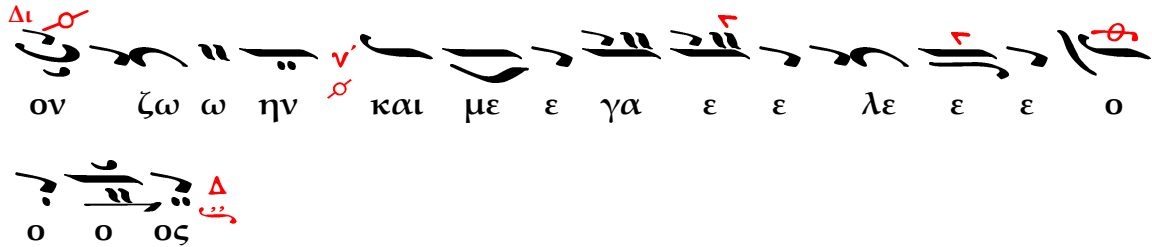
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μδ

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα

α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἦχος δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτ.).

Ἦδὴ α'. Ἦχος Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ἦχος εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχθυσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦ ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦ σπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἦ Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, ὃς τὴν δετὴν τὴν Ἀκροστιχίδα φέρει·

Σταυρῷ πεποιθώς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

Ἦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Σταυρὸν χαράξας.

Στίχ. Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ἦ τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηγε, τῶν ἱερῶν μεσούμενος. Σταυρῷ δὲ σχηματισθεὶς, τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἤγειρε, τὸ κράτος διολέσας, Ἀμαλήκ τοῦ πανώλους· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται. (δίς)

Δόξα.

Ἀνέθηκε Μωυσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος, φθοροποιῶ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου δῆγματος· καὶ ξύλω τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον, ὄφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καὶ νῦν.

Ὑπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ, καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τῆς ἐορτῆς. ᾠχος πλ. δ'. Ράβδος εἰς τύπον.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον· ἧς ὁ Σταυρός, τὸ κράτος καὶ στερέωμα. **(δίς)**

Δόξα.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἀμαρτίας· τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

Καὶ νῦν.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ...

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τὸ προσταχθέν. ᾠχος πλ. Νη ρ

Ε ν Πα ρα δει ει σω μεν το πριν ξυ λον ε
 γυ υ μνω ω σεν ου περ τη γε ευ σει ο εχ θρος ει
 σφε ρει νε ε κρω ω σιν του Σταυ ρου δε το ξυ υ λον
 της ζω ης το εν δυ μα αν θρω ω ποις φε ρον ε πα α
 γη ε πι της γης και κο οσμος ο λος ε πλη η σθη
 πα σης χα ρας ον ο ρων τες υ ψου μενον Θε ω εν
 πι ι σται λα οι συμ φωνως α να κρα ξω ω μεν Πληρης
 δο ο ξης ο οι οι κο ος σθ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

τὸ τέλος: ο οι οι κο ος σου ου ου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἄδὰμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς. Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

Στίχ. Φλέγη, Νικήτα, καὶ γίνη νικηφόρος,

Ἦ μᾶλλον εἰπεῖν, πυρφόρος νικηφόρος.

Πέμπτη καὶ δεκάτη καμίνω βλήθη Νικήτας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων, τῶν σὺν τῷ Νικήτᾳ ἀθλησάντων.

Στίχ. Ἀθλοῦσι πληθὺς εὐσεβῶν ἐν Γοθθία,

Τὴν βάρβαρον ῥίψαντες ἐκποδῶν φρένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου Πρεσβυτέρου, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ζήσας ὁ Φιλόθεος ὡς Θεῷ φίλος,

Ζωὴν ἀληκτον εὔρε σὺν Θεοῦ φίλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ Μίμων.

Στίχ. Βάπτισμα παίξαι προτραπείς, παίζεις πλάνην.

Ῥύπτῃ δέ, Πορφύριε, καὶ τέμνη ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ εὔρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἀκακίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Στίχ. Τιμῶντες ἡμεῖς εὔρεσιν σοῦ λειψάνου,

Εὔροιμεν, Ἀκάκιε, τῶν κακῶν λύσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Μάξιμος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Χριστὸν θεωρῶν σοὶ προτείνοντα στέφος,

Τὴν σὴν προτείνεις, Μάξιμε, ξίφει κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αἱ ἅγιοι δύο Κόραι ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Γνώμην ἔχουσαι καὶ προθυμίαν μίαν,

Κόραι δύο κλίνουσιν ἀχένας ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ εὔρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Στίχ. Εὔρημα καινὸν ὁ Στέφανος τῇ κτίσει,

Θεοῦ μεγίστου πρωταγωνιστῆς μέγας.

Ὁ ὄσιος Γεράσιμος, ὁ κτήτωρ τῆς μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος, τῆς ἐπονομαζομένης Σουρβιάς, τῆς παρὰ τὴν Μακρυνίτσαν τῆς Ζαγοράς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χριστὸς γέρας σοὶ τῷ Γερασίμῳ ἄνω,

Κεδνὸν δέδωκε τῶν ιδρώτων σου χάριν.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Κρής, ὁ μαρτυρήσας ἐν τῇ νέᾳ Ἐφέσῳ κατὰ τῷ 1811, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ σφαγιασθεὶς προθύμως,

Ζωῆς ἀλήκτου μετέσχες, Ἰωάννη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Μελέτιος, κτίτωρ τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῆς ἐπιλεγομένης τοῦ Σεργίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θέλημα Θεοῦ μελετῶν καθ' ἡμέραν,

Μελέτιος ἤγειρεν Μονὴν ὡς δῶρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν,

Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τοῦ Μυσταγωγῶ.

Στίχ. Εὐαγγελικῶς, Συμεών, διαπρέφας,
Μισθὸν λαμβάνεις παρὰ Θεοῦ ἀξίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Βησσαρίων ὁ Β΄
Ἀρχιεπίσκοπος Λαρίσης, κτίτωρ τῆς Μονῆς Δουσίκου, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Ἐορτάζεται δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἕτερος προκάτοχος αὐτοῦ εἰς τὸν
θρόνον Λαρίσης, ἐν Ὅσιοις Βησσαρίων ὁ Α΄.

Στίχ. Γῆθεν μεταστὰς Βησσαρίων ἐν πόλῳ,
Κάκει ἀρητήρ ἐστι σὺν θυηπόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Νικήτας, ἐπίσκοπος
Χύτρων τῆς Κύπρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χῦμα σοφίας Νικήτας ὁ τῶν Χύτρων,
Ἐν τῇ καρδίᾳ σχών, ὦφθη ποιμὴν μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Εὐστόχιος
ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Στοχεύσας Σιῶν τῆς κάτω Πατριάρχης,
Τὴν ἄνω Σιῶν Εὐστόχιος λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Ἰωσήφ ὁ
Παντοκρατορινός, μητροπολίτης Τεμισβάρ τῆς ἐν Ῥουμανίᾳ, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν σίτον, Ἰωσήφ, Τεμισβάρ,
Χριστὸν ἀληθῆ διένειμας πανσόφως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πατῆρ ἡμῶν Ἰωσήφ, ἡγούμενος τῆς ἐν
Ἀλαβέρτῃ τῆς Γεωργίας ἱερᾶς Μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ζήλῳ πυρπολούμενος, Ἰωσήφ, θείῳ,
Ἄριστος κῆρυξ καὶ μοναστῆς ἐγένου.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

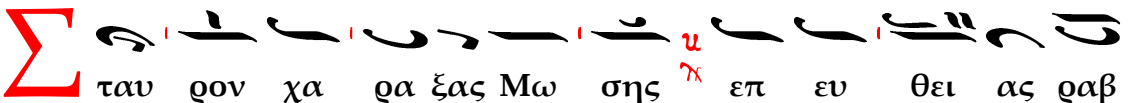
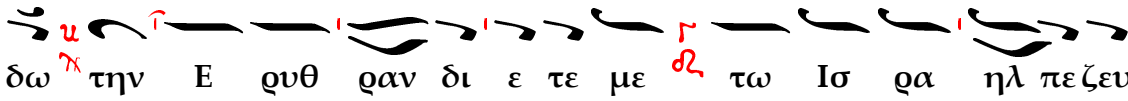

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς
24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος $\hat{\pi}\alpha\lambda$ Γα ρ

ὠδὴ α΄

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης $\hat{\pi}$ επ ευ θει ας ραβ
 $\hat{\pi}$ δω $\hat{\pi}$ την Ε ρυθ ραν δι ε τε με $\hat{\rho}$ τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
 $\hat{\rho}$ σαν τι $\hat{\rho}$ την δε ε πι στρε πτι κως $\hat{\rho}$ Φα ρα ω τοις

αρ μα σι κρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται

ὠδὴ γ' Ἦχος πλ' Νη

Ρα β δος εις τυ υ πον τμ μυστη ρι ου πα ρα λα μ
βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ' Ἦχος πλ' Γα ρ

Ει σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι
ας σθ το μυστη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σθ
και ε δο ξα σα σθ την θε ο τη τα

ὠδὴ ε' Ἦχος πλ' Νη

Ωτρι σμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω
ε τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε υς και Κυ ρι

ος δι ου πε πτω κεν ο ξυλω α πα τη ησας
 το εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι
 σαρ κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νη νταις ψυ
 χαις η η μων

ὠδὴ 5'

N ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγχνοις πα
 λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
 σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
 πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
 περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
 τσ σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στσ υ υ τσ Θε ου και
 τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
 σα αν τος

ὠδὴ 5'

E κ νο ον προ στα γμα τυ ραν νδ δυ σε
 βς λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη

μι ι α ας θε ο στυ γας ο μωστρεϊς Παι δας εκ ε
 δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
 βρομι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευμα α
 τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
 υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
 λο γη τος ει

ὥδῃ ἡ΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
 δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
 ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

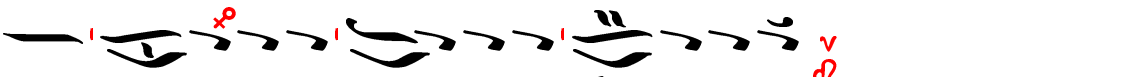
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

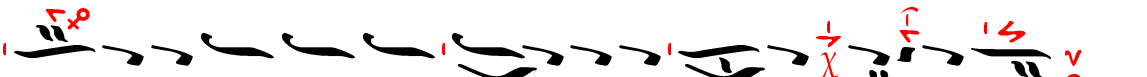
6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος

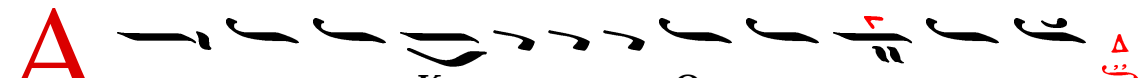

 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

 το τς αυ ρς ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη

 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ

 σκυ νσ εν τς αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο

 δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λσ τω γε

 νει προσγε νο με νος θα να τος δι α ζ αυ ρς κα

 τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα

 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω

 της α γνηης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ

 να α μεις των ου ρα νων με γα λυ νσ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Α

 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων
Α

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι, ἔχαιρον· εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς ἐγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι-Θ

Σταυρος ο φυ λαξ πα σης της οι οι κδ με ε νης
Σταυ ρος η ω ραι ο της της Ε εκκλη σι ι ας
Σταυ ρος βα σι λε ων το κρα ται αι ω ω μα Σταυ
ρος πι ι στω ων το στη η ριγ μα Σταυ ρος Α γγε λω
ων η δο ο ξα και των δαι αι μο νων το τρα αυ
μα α

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα φ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προε
ει υ μνος τω Θεε ε ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
του σοι προε επει υ μνος τω Θεε ω

Τ ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον
δοξα αυ τη εσται πασι τοις ο σι οισ αυτου

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α
να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο
ξα ζο μεν σου την α να στασιν

A ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οισ αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι
της δυ να με ως αυ του

E ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα

ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου
τον την φυ σιν η μων τυ ραν νη σαντα δι α βο
λον κα τηρ γησας εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα
πα αν τα ε πληρωσας δι ο βο ω με εν σοι ο
α να στας εκτων νε κρων Κυ ρι ε δο ξασοι

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νησ αυ του

Τω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας
ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των
πα γιδων του εκ θρου ο α να στας εκτων νε κρων α
να στησον η μας πε στον τας τη α μαρ τι ια εκ
τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη προε
σβει α των Α γι ων σου

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι
νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Tων πατριων σου κολπων μη χωρισθεις μο νο γε
 νε ες Λο γε του Θε ου ηλθες ε πι γης δι α φι
 λανθρω πι αν αν θρωπος γε νο μενος α τρε επτως
 και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σαρ κι ο α
 πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα
 να σι αν πα ρε εσχεσ τω γε νει των αν θρω πων ως
 μο νος παν το δυ να μος

Καὶ τῆς ἑορτῆς γ' εἰς δ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἅπασαν· ἐν αὐτῷ κτείνας γάρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, καὶ κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανούς πολιτεύεσθαι, ἤξιωσεν ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν ἄκραν συγκατάβασιν.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, ...

Στίχ. ζ'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί.

Μωσῆς προετύπου σε, χεῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλήκ τὸν τύραννον, Σταυρὲ τίμιε, τῶν πιστῶν καύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὁσίων διάσωσμα· διό σε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἢ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστῶτα συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Στίχ. η'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο

σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὄν περιέπουσι τάξεις, Ἄγγέλων γηθόμεναι, σήμερον ὑφούμενος, θείῳ νεύματι, ἀνυψοῖς ἅπαντας, τοὺς κλοπῆ βρώσεως, ἀπωσθέντας καὶ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας· ὅθεν σε καρδίᾳ καὶ χεῖλεσι, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν ἀρουόμεθα, Ὑψοῦτε βοῶντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε, θεῖον ὑποπόδιον.

Ἑωθινόν Β΄

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Μ ε τα μυ υ ρων προ σελ θου ου ου σαις ταις

πε ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι και δι α

πο ο ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πως ε ε

ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ει ν του ου

ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ω

ρα α α θη ο ο λι θος με ε ε τηρ με ε νος και

θει ος νε α α νι ι ι ας κα τα στε ε ε ε λω ω

ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ν τη ης

ψυ υ υ χης η γε ρ θη γαρ φη η σιν Ι η σου

ους ο Κυ υ υ ρι ος διο κη η η ρυ ξα

α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα α θη η η
 ταις^ν εις την Γα λι λαι αι αι αν δρα α μει ει ει ει ει ν
 και αι αι αι αι αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο και ο ψε εσθαι Α αυ τον^θ α να στα αν τα α
 Πα^φ ε ε ε ε ε εκ νε ε κρω ω ω ν^{Δι} ως ζω ο δο
 τη ην και αι Κυ υ υ ρι ι ι ο ν^θ

Καὶ νῦν...

^θἮχος Δι-θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε^θ δι α γαρ τ^θ εκ σ^θ
 σαρκω θε εν τος^Δ ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται^θ η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται^θ ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν^θ δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν^Δ ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παντο κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι ας του κο οσμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τους αι ω να σ α μη ην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε ε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ το ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο

θε ο ο σμου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φως

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε

Αγι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα
τι ^ε_{7χ}

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην ^ε_{7χ}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε_{7χ}

Ἀσματικόν.

Α ^{Β8} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ Α α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ^{Β8} ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας ^ε_{7χ}

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ ^{Β8} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^Δ
α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της
ζω ης ημων ^ε_{7χ} κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε
ο ο ο ο ος ^ε_{7χ}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἑξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

ᾠχος πδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. ᾠχος β'. Ψαλμὸς κα' (21).

ᾠχος Δι θ

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. (κα' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β'. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. (κα' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ'. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. (κα' 8)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. (κα΄ 13)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ογ΄ (73).

Στίχ. α΄. Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (ογ΄ 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρκι
ι σταυρω θεις ψαλλον τασσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β΄. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκθήσω ἀπ' ἀρχῆς. (ογ΄ 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρκι
ι σταυρω θεις ψαλλον τασσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ΄. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (ογ΄ 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρκι

ι σταυρωθεις ψαλλοντας οι αλληλυσια

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (οὔ' 12)

Σωσον ημας Υιεε Θεου οσαρκι

ι σταυρωθεις ψαλλοντας οι αλληλυσια

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και αι καιεις τες αι ωνας των αι ω

νων α μην

ΟΜονογενης Υιος και Λογος Θεου α

θανατος υπαρχων και καταδεξαμενος δι

α την ημετεραν σωτηριαν σαρκωθη ναι

εκ της αγιας Θεοτοκου και αι παρ

θεν Μαρίας ατρεπτως ενανθρωπησας

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατωθανα

τον πατηησας εις ων της αγιας Τρι α

ααδος συνδοξαζο ο μενος τω Πατρι και

τω Αγιω Πνευματι σωσον ημασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 147 (98).

Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (Ἦμ' 1)

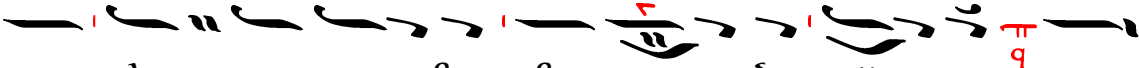
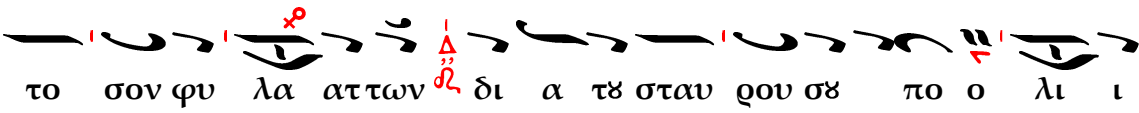
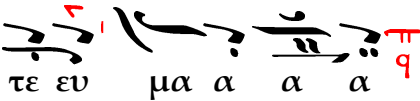
Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρσ μενος και
το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι ι
τε ευ μα

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντα τοὺς λαούς. (Ἦμ' 2)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρσ μενος και
το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι ι
τε ευ μα

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι. (Ἦμ' 3)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα

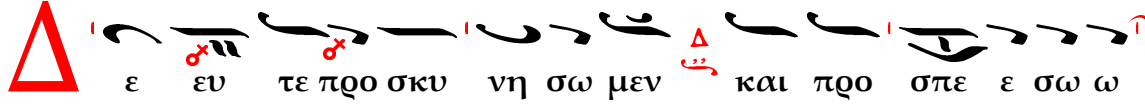

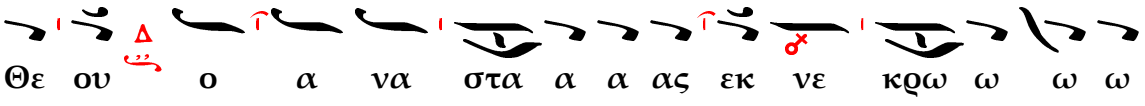
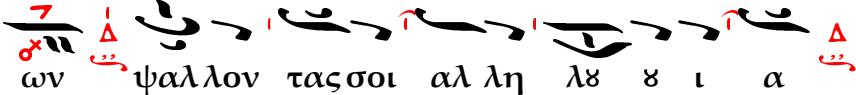

 σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρθ μενος και

 το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σθ πο ο λι ι

 τε ευ μα α α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

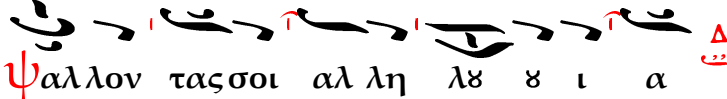
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

 ων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

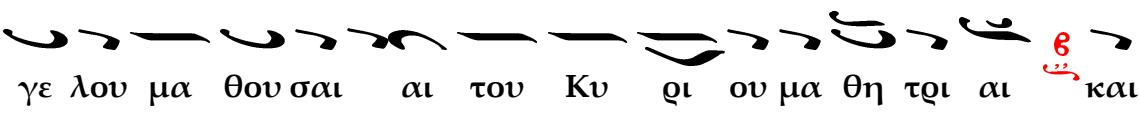
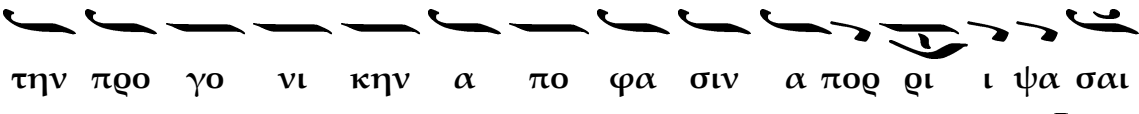

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος Δι-θ

 Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πο ρ ρι ι ψασαι

 τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ λευ

ται ο θανατος η γεθη Χριστος ο Θεος δω
ρου μενος τω κοσμωτο μεγα ελεος

Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σωσον Κυριε τον λαοον σου και ευ
λογησον την κληρονομιαν σου νικαστοις βα
σιλευσι καταβα βαρων δωρμενος και
τοσον φυλαατων διατισταυρου σου ποολιι
τε ευμα

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πδ Γα ρ

Αγιοι Αναγυροι και αιθαυματουρ
γοι επισκεεψασθε τας ασθειασ η
μων δωρεαν ελαβετε δωρεαν ανδοο
τε ημιν

Κοντάκιον τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

(Ψάλλεται ἀπὸ ιδ' ἕως κα' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος δ Δι ρ

Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
 τη ε πω νυ υ μω ω σθ και νη πο λι τει α τς
 οι κτιρ μς σου δω ρη σαιΧρι στε ο Θε ος ευφρανον
 εν τη δυ να μει ει σου τς πι στς βα σι λεις η
 μων νικας χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε
 μι ων την συμ μα χι αν ε χοι εν την σην οπ
 λον ει ρη νης α ητ τη τον τρο παι ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις του βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ον

η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

Δι
υε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι
η ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α α
α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν,

ζήτει τῇ ΚΑ΄ Κυριακῇ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ργ΄).

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου $\frac{3}{2}$

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ερ γα σα Κυ ρι

ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Ευ λο γει η ψυ χη μ ο τον Κυ υ ρι ον

Κυ ρι ε ο Θε ος μ ο ε με γα λυν θης σφο δρα

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ερ γα σα Κυ ρι

ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Η τω η δο ξα Κυ ρι ου εις τς αι ω νας

ευ φραν θη σε ται Κυ ρι ος ε πι τοις ερ γοις αυ του

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ερ γα σα Κυ ρι

ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σα α α α α ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Γαλ. β' 16-20)

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἄλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος δ' Δι

Α λλη η λϑ ι ι α Α λλη η λϑ ϑ
ϑ ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η
λλη η λϑ ι ι α
Χ Περὶ ζῶσαι τὴν ρομφαίαν σέπειτον μη
ρον σδυνατέτηωραι οτητισσ καιτω
κααααλ λειειειεισ

Α λλη η λϑ ι ι α Α λλη η λϑ ϑ
ϑ ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η
λλη η λϑ ι ι α

Εν τει νον και κα τευ ο δε και βα σι λευ ε
 ε νε κεν α λη θει ας και πρα ο τη τος και
 δι και αι ο συυ υ υ νης
A λλη η λυ ι ι α A λλη η λυ υ
 υ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λυ υ υ υ υ ι ι ι ι ι α α α α α
 α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν,
ζήτηι τῇ Κυριακῇ Γ' Νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον

(ἡ 34-38, θ' 1).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὅς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν (ἐμοῦ καὶ) τοῦ εὐαγγελίου σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελεῖ ἄνθρωπον κερδῆσαι τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; τί γὰρ δοῖ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες ὧδε τῶν ἐστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

O ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε

ρου βι ι ι ι ι ι ι ι μι μν στι κως ει κο ο

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει

ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η

η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

Τρι ι ι α α α α α α α α α α

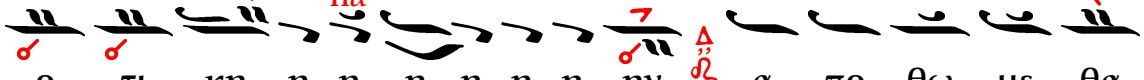
α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα α α

α α α α α α α α α α α α α α γι ι

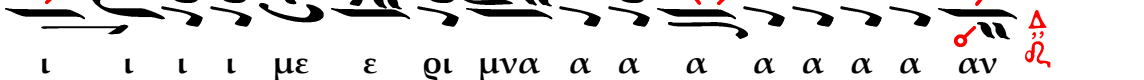
ι ο ον υ μνον προ ο σα α α α α α α υ

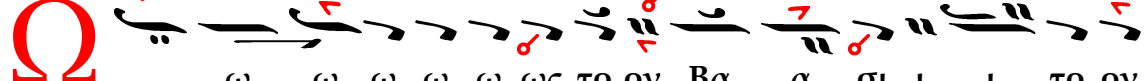

 μνο ο ον προ ο σα α α δο οον τε ες πα α σαν

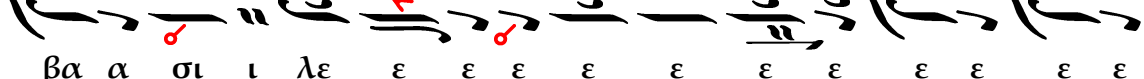

 την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

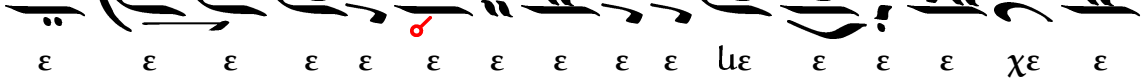

 ο τι κη η η η η η η ην α πο θω με θα

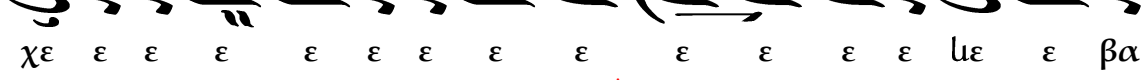

 α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι

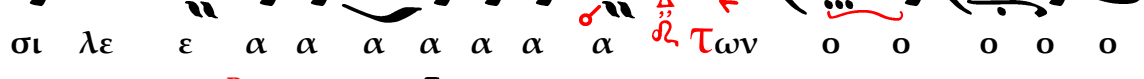

 ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α αν

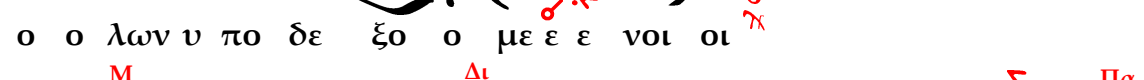
Ω

 ω ω ω ω ω ως τον Βα α σι ι ι τον

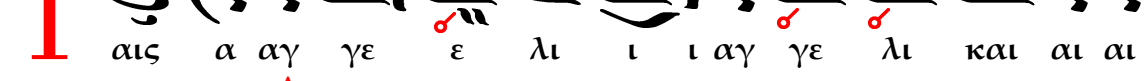

 βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

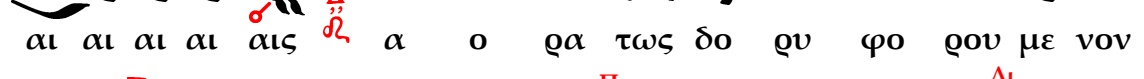

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

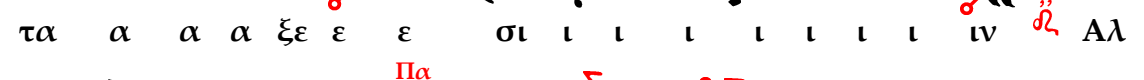

 χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 σι λε ε α α α α α α α των ο ο ο ο ο

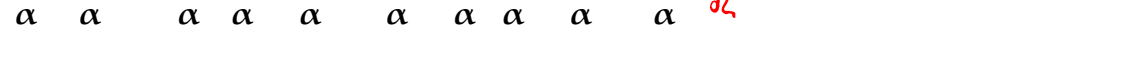

 ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

Τ

 αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

 αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον

 τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ

 λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

 α α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σα

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε

A γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
σχυ υ υς μϛ Κυ ρι ο ος ζε ρε ε ω ω
μα α α μϛ και κα τα φυ γη η μϛ και
ου υ ζη ης μϛ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον
Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο
ϛ ϛ ϛ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον

E λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
νε ε ε σε ε ως

K αι με τα τϛ πνε ευ μα το ο ο ος σϛ

E χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

A ξι ον και δι ι και αι ον *και ἄλλως*

A α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος
Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ϛ ρα νος και η γη της
δο ο ξη ης ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο εθ χο ο ο με ε
νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν
να α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

A α α α μη η η η ην

A α α α α α α μη η ην

Σ ε υ μν ς ς ς μεν σε Ευ λο

γ ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς ς μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα

α σ ς ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου ,βια', ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. ,βιβ'.

I.A.

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ

ρι ε η ι ι σχυ υ υς μ ς ς ς

ς Κυ υ ρι ο ος ς ε ε ρε ε ε ε ω ω

μα α α α α μ και αι κα τα α φυ υ

γη η η η μ και ρυ υ υ ς η η η ης

μϠ

(κζ´ Ὀκτ. , βιβ´)

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Δι ρ

A ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α α λη η η
θω ω ω ω ως μα κα α ρι ι ι
ζει ει ει ειν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο ο
ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι ςον και αι
πα να α μω ω ω μη η η η το ο ο ο
ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α α τϠ
Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η η μων την
τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των
Χε ρϠ Ϡ βι ι ι ι ι μ και αι ε εν δο
ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι
ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε ε ρα α α
φιμ την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω
ω ω ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε

κϛ ϛ σαν^Δ την^Δ ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο το ο ο ο κο ο ο ον^Δ σε ε ε ε ε
 ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε^Δ ε ε ε ε ε ε εν^Δ

Ἔτοníσθη τῇ κγ΄ Φεβρ. , βι΄ . I.A.
 Κοινωνικόν. Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου (ιδ΄ αἰών).

Ἦχος Δι

A^{Δι} λι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει^{Πα} χει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει
 ει ει ει ει ει^{Νη} χει ει ει ει ει ει ει ει τε ε
 ε ε ε ε ε αι νει ει ει τε ε^υ ε ε^Δ το
 ο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ^Δ
 χυ υ υ υ υ^{Πα} υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ
^{Νη} υ υ υ υ^υ το ο ο ον κυ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ ρι τον κυ υ ρι ο ο ο ο ο ο ο ο ον^Δ εκ των
^{Νη} ϛ ϛ ρα α α α α α εκ των ϛ ϛ ρα ανω ω
^{Δι} ζω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ζω ω ω ω

Δι α α α α α α α α α λλη ηη ηη ηη

ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη

ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη

ηη ηη ηη ηη λϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ

ι ι ι ι ι ι ι α α α ηα α α α

α α α α α α α α α α α λλη ηη ηη ηη ηη

ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη

ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη

ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη λϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α α α α α α α α

α α

χα α α α α λλη ηη ηη ηη ηη χη ηη ηη ηη ηη

ηη ηη χη ηη ηη ηη ηη ηη ηη χη ηη ηη ηη ηη

χη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη χη ηη λϷ Ϸ

Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ ι ι ι ι ι ι ι

α α α ηα α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α Αλλη

λ8 8 ι ι α α α α α α α α α αλ λη λ8 8

8 8 ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8 8 ν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

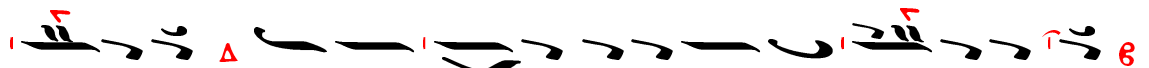
Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

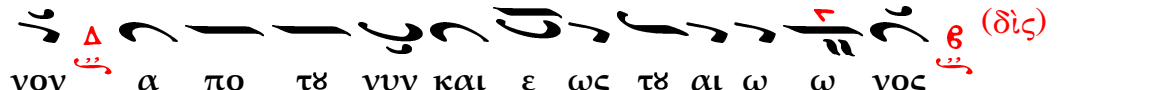
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

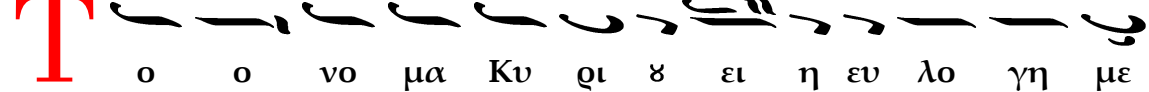
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

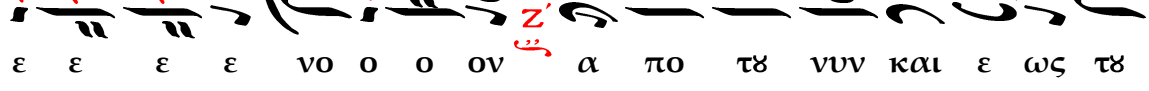
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με

 νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι υ ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϑ νυν και ε ως τϑ

 αι ω ω νο ο ο ϑ